

Sygn. akt VI Ka 172/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie :

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli

Protokolant Anna Potaczek

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2017 r.

sprawy **K. J.** ur. (...) w J., s. A., B. z domu P.

obwinionego z art. 92a kw

z powodu apelacji, wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 23 lutego 2017 r. sygn. akt II W 1595/15

I. uchyla zaskarżony wyrok wobec obwinionego K. J. i postępowanie w sprawie na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpow w zw. z art. 45 § 1 kw umarza,

II. na podstawie art. 632a § 1 kpk w zw. z art. 119 kpow kosztami procesu w sprawie obciąża w całości obwinionego K. J..

Sygn. akt VI Ka 172/17

UZASADNIENIE

K. J. obwiniony został o to że:

w dniu 23 maja 2015 roku o godz. 17:03 w W. woj. (...) na drodze krajowej nr (...) kierując pojazdem marki S. (...) nr rej.(...) w obszarze zabudowanym na którym obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h jechał z prędkością 106 km/h czym przekroczył dozwoloną prędkość o 56 km/h

tj. o wykroczenie z art. 92a k.w.

Wyrokiem z dnia 23 lutego 2017 roku w sprawie II W 1595/15 Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze:

I.uznał obwinionego K. J. za winnego tego że w dniu 23 maja 2015 roku o godz. 17:03 w W. woj. (...) na drodze krajowej nr (...) kierując pojazdem marki S. (...) nr rej.(...) w obszarze zabudowanym na którym obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h jechał z prędkością 91,62 km/h czym przekroczył dozwoloną prędkość o 41,62 km/h tj. wykroczenia z art. 92a k.w. i za to na podstawie art. 92a k.w. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 500 zł.

II.na podstawie art. 118 § 1 i 3 k.p.o.w. w zw. z § 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10 2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł. tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 2407,03 zł. tytułem należności biegłego i na podstawie

art. 3 ust.1 w zw. z art.21 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu opłatę w wysokości 50 zł.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca obwinionego zarzucając rażąco surową niewspółmierność kary przy nienależytej ocenie kryteriów jej wymiaru tj. stopnia społecznej szkodliwości czynu, warunków osobistych i majątkowych sprawcy, jego stosunków rodzinnych, zachowania popełnieniu wykroczenia oraz celów kary w zakresie prewencji ogólnej. Wniósł o zmianę zaskarżonej części wyroku poprzez odstąpienie od wymierzenia kary, ewentualnie wymierzenie kary grzywny w łagodniejszym wymiarze.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zaskarżony wyrok podlegał uchyleniu i postępowanie w sprawie umorzeniu z powodów leżących poza zarzutem apelacji.

Skarżący nie kwestionował sprawstwa i winy obwinionego odnośnie przypisanego mu wykroczenia, stwierdzić więc jedynie należy że były one bezsporne. Apelacja obrońcy sprowadzała się do zarzutu rażącej niewspółmierności kary którego rozpoznanie było bezprzedmiotowe wobec upływu terminu przedawnienia karalności wykroczenia (art.436 k.p.k. w zw. z art.109 § 2 k.p.o.w.).

Zarzucany czyn został popełniony przez obwinionego w dniu 23 maja 2015 roku, 2 – letni okres przedawnienia karalności obowiązujący na „starych” zasadach upłynął więc 23 maja 2017 roku. Na mocy art.2 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r.poz.966) zmianie uległ art. 45 § 1 kw. w zakresie w jakim 2 – letni okres przedawnienia liczony jest nie od popełnienia czynu lecz od zakończenia rocznego okresu w którym należało wszcząć postępowanie. W praktyce oznacza to że jeżeli w okresie 1 roku od popełnienia wykroczenia wszczęto postępowanie, okres wykroczenia zostaje przedłużony do 3 lat od popełnienia wykroczenia. Zmiana kodeksu wykroczeń w tym zakresie weszła jednak w życie 1 czerwca 2017 r., zaś zgodnie z art.6 wymienionej ustawy do czynów popełnionych przed dniem wejścia jej w życie stosuje się przepisy o przedawnieniu zawarte w kodeksie wykroczeń w brzmieniu nadanym ustawą, chyba że termin przedawnienia już upłynął. Taka sytuacja nastąpiła w niniejszej sprawie, termin przedawnienia upłynął bowiem 23 maja 2017 roku.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok wobec obwinionego K. J. i na podstawie art.5 § 1 pkt 4 k.p.o.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w. postępowanie w sprawie umorzył.

Na podstawie art. 632a § 1 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.o.w. Sąd Okręgowy kosztami procesu w sprawie obciążył w całości obwinionego K. J.. Dotyczy to zarówno kosztów sądowych przed Sądem I instancji (zryczałtowane wydatki w kwocie 100 zł, należność biegłego, opłata w kwocie 50 zł.) jak i kosztów sądowych dotyczących postępowania odwoławczego (zryczałtowane wydatki w kwocie 50 zł, opłata za II instancję w kwocie 50 zł). Obciążenie obwinionego kosztami procesu w przypadku umorzenia postępowania jest wyjątkiem, który zdaniem Sądu Okręgowego zaistniał w niniejszej sprawie, bowiem wszczęcie wobec niego i prowadzenie postępowania było zasadne, jego sprawstwo i wina nie były kwestionowane, rozprawa odwoławcza wyznaczona w dniu 19 maja 2017 r. tj. przed terminem przedawnienia została odroczone z przyczyn leżących po stronie obwinionego (k.217 – 219, k.221). Zasady słuszności przemawiają więc za tym aby koszty procesu poniósł obwiniony, nie zaś Skarb Państwa.